

"షాట్ ఓకే, పాకప్" అంటూ పెద్దగా అరిచాడు యువ దర్శకుడు అనిల్. తెలుగు సినీ వివీలాకాశంలో తారగా వెలుగెందు తున్న ప్రముఖ హీరోయిన్ సుస్మిత ప్రధాన పాత్ర పోషిస్తున్న చిత్రం ఆఖరి షెడ్యూల్ అది.

సీన్ ఓకే కావటంతో, సెట్లో నుండి పరుగులాంటి నడకతో బయటకు వచ్చి, తన కారవాన్ లో కూల బడింది సుస్మిత.

నేడు మన చిత్రాల్లో వ్యాంపు దగ్గర నుండి హీరోయిన్ దాకా ఒకే రకమైన కురచ దుస్తులు ధరించి నటించాల్సిస్తోంది. ఒకప్పుడు, వ్యాంపు కేరెక్టర్లు మాత్రమే పొట్టి పొట్టి దుస్తుల్లో కనబడుతూ ప్రేక్షకుల్ని కనువిందు చేసేవాళ్ళు. కాని రాను రాను అన్ని రంగాలలో పోటీ వాతావరణం పెరిగినట్లే, సినీరంగంలో కూడా పెరగటంతో, హీరోయిన్లు సైతం వాటిని ధరించటానికి ఏ మాత్రం సంకోచించటంలేదు.

వారికి ఐష్ట్యం వున్నా లేకపోయినా వాటిని ధరించాల్సిందే. ఇష్టం లేని వాళ్ళు సినీమారంగానికి దూరమయిపోతారు అనటంలో ఏ సందేహంలేదు. అలా దూరమయిన వాళ్ళు చాలా

మందే వున్నారు. మరికొంత మంది మనసు చంపుకుని తమ కుటుంబం అవసరాల కోసం రాజీపడి పోతున్నారు.

"సినిమా రంగంలో భావోద్వేగాల కన్నా, రక్త మాంసాల శరీరాలకే విలువేక్కువ. గుండెల్లో కత్తులు దిగబడి గాయలవుతున్నా, పెదవులపై చిరునవ్వుతో అంగాంగ ప్రదర్శన చేస్తేనే అక్కడ నిలబడగలిగేది "

సినిమా రంగంలో భావోద్వేగాల కన్నా, రక్త మాంసాల శరీరాలకే విలువేక్కువ. గుండెల్లో కత్తులు దిగబడి గాయలవుతున్నా, పెదవులపై చిరునవ్వుతో అంగాంగ ప్రదర్శన చేస్తేనే అక్కడ నిలబడగలిగేది

సుస్మిత కూడా మొదట్లో బెట్టు చేసినా నిలదొక్కుకోవాలంటే రాజి పడక తప్పదని సన్నిహితులు చెప్పడంతో అల వాటు చేసుకుంది.

ఎంత అలవాటైనా, స్వతహాగా ఆడ పిల్లలకుండే సిగ్గు వల్ల షాట్ అయిపోయిన తరువాత అక్కడ నిలబడలేక పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి కారవాన్ లో కులబడింది. ఏ హీరోయిన్ అయినా, పదిమందిలో బట్టలు విప్పి ఆడినా అది మనసు చంపుకుని చేసేదే, అందుకే ఎప్పుడెప్పు షాట్ అయిపోతుందా కారవాన్ లోకి ఎప్పుడు వెళదామా అని ఎదురుచూస్తుంటారు.

సుస్మిత వెనుకె అనుపరించాడు ఆ సినిమాలో హీరో నవీన్.

నవీన్ ఒకప్పుడు తెలుగు సినీ చరిత్రలో అగ్రశ్రేణి హీరోగా వెలుగొందాడు. కాని కాలం ఎప్పుడూ ఒకే రకంగా వుండదుగా? ఓడలు బళ్ళు అవ్వటంతో, ఇప్పుడతన్ని ఎవ్వరూ హీరోగా పెట్టి సినిమాలు తియ్యటానికి ముందుకు రాకపోవటంతో, లేడి ఓరియంటెడ్ సినిమాల్లో ప్రాధాన్యతలేని హీరోపాత్రలతో సర్దుకుపోతున్నాడు.

కారవాన్ తలుపు ఎవరో తీసిన చప్పుడప్పడవాటంతో బట్టలు మార్చుకుంటువు సుస్మిత ఒకింత కోపంతో, ఎవరై వుంటారా అని తలుపు వంక చూసింది.

తలుపు సందులో నుంచి తొంగి చూస్తున్న నవీన్ కనబడటంతో,

"మీరా?" అంటూ ఒక నిట్టూర్పు విడిచింది.

మెల్లగా పిల్లిలా కారవాన్ లోకి ఎక్కి సోఫాలో దూరంగా ఓ చివర ఒదిగి కూర్చున్నాడు నవీన్

'చెప్పండి, ఏమిటి విషయం? ' అంటు కారవాన్ లోని మేకప్ చైర్ లో కూర్చుని తల దువ్వు కుంటూ అడిగింది సుస్మిత.

'అదే మన పెళ్ళి సంగతి 'అంటూ నసిగాడు నవీన్.

‘చెప్పానుకదా? మీ ఆవిడ నుండి విడాకులు తీసుకురండి అప్పుడు ఆలోచిద్దాం’ అంటూ సన్నగా నవ్వింది.

ఇంతలో కారవానే తలుపు తోసుకుంటూ లోపలికి చొరబడ్డాడు, డైరెక్టర్ అనీల్

అనీల్ ను చూడగానే ఒకింత అసహనంతో ‘సినిమా పూర్తయిందిగా?’ అంటూ ప్రశ్నించింది.

“ఎక్కడ అయిపోయింది. డబ్బింగ్ ఎవరు చెప్తారు?” అంటూ ఎదురు ప్రశ్నించాడు అనీల్

‘నా వాయిస్ బాగాలేదు, డబ్బింగ్ వేరే చెప్పించుకుంటాము అని మొదటే చెప్పారు కదా? దాని కోసం నా రెమ్యునరేషన్ కూడా తగ్గించారు. కదా?’ అన్నీ తెలిసి ఎందుకిలా మాట్లాడుతున్నారు అన్నట్లు విసుగ్గా అడిగింది.

‘అప్పుడు వద్దనుకున్నాం, ఇప్పుడు కావలంటున్నాం కదా?’ అంటూ గద్దించాడు అనీల్

అతని మాటల్లో ద్వంద్వారాలు స్ఫురించటంలో కాస్తంత భయపడిన సుస్మిత

“చూడండి నవీన్ గారు, మీకు కూడా అన్నీ తెలుసు కదా? ‘అంటూ చూసింది నవీన్ వంక దీనంగా

జరిగిన కథ

ఓ గుర్తు తెలియని మహిళ, పోలీసులు వెంబడిస్తుంటే తన బిడ్డతో సహా కృష్ణా నదిలోకి దూకుతుంది .ప్రముఖ హెరాయిన్ సుస్మిత హత్యకు గురవుతుంది .డి సి పి శ్రీనివాస రావు కేసు టేక్ అప్ చేస్తాడు .

ఇక చదవండి

సినిమా రంగంలో నవీన్ లాంటి తోడేళ్ళు ఎక్కువ . అవకాశం ఎప్పుడువస్తుందా అని గోతికాడ నక్కల్లా కాచుకుని ఉంటారు, సుస్మిత లాంటి అమాయకురాళ్ళ జీవితాలని పాడుచేయ్యటానికి.”

సినిమా రంగంలో నవీన్ లాంటి తోడేళ్ళు ఎక్కువ . అవకాశం ఎప్పుడువస్తుందా అని గోతికాడ నక్కల్లా కాచుకుని ఉంటారు, సుస్మిత లాంటి అమాయకురాళ్ళ జీవితాలని పాడుచేయ్యటానికి.

ఏ అండా దండా లేని సుస్మిత లాంటి వాళ్ళకు , ఎవరో ఒకడు ఇందుస్తేలో అండగా ఉండాలి కాబట్టి ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా వాళ్ళకు లొంగి పోతూ ఉంటారు . నవీన్ లాంటి తోడేళ్ళని అక్కడ గాడ్ ఫాదర్ అని ముద్దుగా పిలుచుకుంటు ఉంటారు .

★ ★ ★

డిసిపికి వీడ్కోలు పలికి, లోపలికి వస్తూనే కోపంతో

అనుకోని అవకాశం ఎదురవ్వటంతో, కాస్తంత ధైర్యం తెచ్చుకుని

“అవును డైరెక్టరు గారు, ముందే మీరు అక్కర్లేదని, ఇప్పుడు డబ్బింగ్ చెప్పమనటం భావ్యం కాదు ‘ అంటూ సుస్మితకు అండగా నిలబడ్డాడు నవీన్

సీనియర్ హీరో నవీన్ సుస్మితకు అండగా నిలబడడంతో, వెనక్కు తగ్గాడు అనీల్

“సరేలేండి, మీరు అంతగా చెపుతున్నారుగా” అంటూ వెనుతిరిగాడు.

‘హమ్మయ్య’ అనుకుంటూ ఊపిరి పీల్చుకుంది. సుస్మిత

“చూశావా, ఏతోడు లేని పరాయి ఆడదంటే అందరికీ లోకువే. చివరకు ఇండస్త్రీకి మొన్న మొన్న వచ్చిన ఈ అనీల్ గాడు కూడా నిన్ను బెదిరించేవాడే . అందుకే మనం పెళ్లి చేసుకుందాం అనేది ‘ అంటూ సుస్మితను లొంగ దీసుకోవాలని చూశాడు నవీన్

ఊగిపోయాడు సి.ఐ. అంబుజం

‘నిన్ను నోరు ఎత్తదన్నానా? చెప్పేది వినవా? ‘అంటు ఎదురొచ్చిన నవీన్ మీద ఇంత ఎత్తున ఎగిరాడు.

‘అదికాదు. అంబుజం, శవాన్ని ఒక్కసారిగా చూసేసరికి, భయం వేసింది. అయినా నేనేమి చెప్పలేదుగా?’ అంటూ గొణిగాడు నవీన్

“చెప్పి చూడు, అందరం బొక్కలో వుంటాము?, అసలే డిసిపి ఆవులిస్తే నువ్వు తిన్న ఆవకాయ ఎక్కడిదో కూడా చెప్తాడు ‘ “అంటూ మొహానికి పట్టిన చెమట తుడుచుకుంటూ హాలులోని సోఫాలో కూలబడ్డాడు.

సోఫా చివర భయం, భయంగా మౌనంగా ఒదిగి కూర్చున్నాడు నవీన్

ఇంతలో పారెన్సిక్ బృందం తమ పని ముగించుకుని, పైనుంచి కింద దిగి వచ్చి

“సార్, మా వర్కు పూర్తయ్యింది, శవాన్ని పోస్టు మార్టుం కి పంపవచ్చు” అంటూ ముందుకు కదిలారు, అక్కడ వుండి తాము చేసేదేమిలేదన్నట్లు

సరేనన్నట్లు తల ఆడిస్తూ, ఎస్.ఐ వంక చూశాడు అంబుజం

ఆ చూపులోని అర్థం తెలిసిన

డా. కళాగోపాల్

వాడిలా, “అంబులెన్నకు కబురు పెట్టాను సార్, ఈ పాటికి వచ్చే వుంటుంది, శవాన్ని గవర్నమెంట్ హాస్పటల్కు పంపిస్తాను” అంటా జవాబిచ్చాడు ఎస్ ఐ

అక్కడ పనులన్నీ పూర్తి కావటంతో, కాస్త రిలాక్సేన అంబుజం జేబులో నుంచి సిగరెట్ పాకెట్ తీసి, అందులో నుంచి ఓ సిగరెట్ నోట్లో పెట్టుకుని, వెలిగించటానికి లైటర్ కోసం అటు ఇటు చూసాడు

తన దగ్గరున్న లైటరతో, అంబుజం సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ

“వాడు మనల్ని కూడా వదలడేమో సార్?” అంటా గొణిగాడు నవీన్

నవీన్ వంక ఒక తీక్షణమైన చూపు చూస్తూ, గట్టిగా సిగరెట్ దమ్ము పీల్చి, పొగను నవీన్ మొహం మీదకు వదులుతూ

“వాడు అప్పటి దాకా బ్రతికుంటే కదా?” అంటా లేచి నిలబడ్డాడు అంబుజం

---ఇంకా ఉంది .

బహుమతి పొందిన కవిత

నేలను స్మరిస్తున్న ఆకాశం...!!
పుడమితల్లికి పురుడు పోసి..
విత్తనాన్ని భూమి నుండి వెలికి తీసిన చరి -
త్రకారుడివి..!
దేహానికి.. దేశానికి.. అన్నభిక్ష పెడుతూ..
మెతుకు పువ్వు విరిసిన ఆకుపచ్చ రమణీయ
కార్యకర్తవు..!

రాజ్యాధికారం లేని రాజుగా.. పదిమంది
కడుపులు నింపుతూ..
పస్తులపొట్టతో పూట గడవకున్నా.. ప్రకృతి నే
సవాల్ చేస్తూ..

మన్నును జున్నుగా మార్చే రహస్య విద్యనే -
దో నేర్చిన కర్మయోగివి..!
కాడితప్పని తొలిపొద్దును భూజానికెత్తుకొని
దుఃఖిస్తున్న నాగేటిచాళ్ళలో హరితవర్ణపు
జీవరసాన్ని నింపుతూ..

ఎదిగే పంటకు ఆశై.. శ్వాసై.. నిల్చిన ప్రాణ -
దాతవు..!

అన్నం పరబ్రహ్మ స్వరూపంటూ.. ఆకలి -
భాష నెరిగిన భాష్యకారుడివి..!

ఆకుపచ్చని కన్నీళ్ళను దిగమింగుకొని..
మొగులు వైపు చూసే

దిగులు చూపులకు ఇక తావీయకుండా..

సహనం వీడని స్వేదంతో..

కరువునేలపై కురిసే మేఘానివి..!

బుతువు మారినా.. మారని నుదుటిరా -
తతో..

మన్నును నమ్మిన సంజీవనిగా..

వ్యయం ఎక్కువైనా సాయం చేస్తూ..

మోసపోవడం తప్ప.. మోసమెరుగని

వాడివి..!

పంటచేసంటే.. ఇక "దిష్టిబొమ్మ" కానే

కాదంటూ..

అది కనిపించే వెన్నెముకైన భూమిపుత్రుడి

ఆధారభూమిక అని..

మొగ్గ తొడిగిన చైతన్యంతో.. అనవరతం

పొలం ఒడిలో..

తిరిగే పోరాట భాస్వరానివి..!

"ఎవుసమే..!" ముద్దంటూ..

మా కంచం నింపే అక్షయపాత్రగా..!

మట్టి పాదాలతో ముందడుగేస్తున్నవాడివి

..! పొలమే పూజలు లేని దేవస్థలమై.. పచ్చని

పంటే పరమాత్మగా..!

పాలింకిపోయిన బీళ్ళకు అమృతస్తన్యాన్ని
అందించే..